

tæne på 37 timer uanset størrelsen af det med urette udbetalte beløb. Det vil sige, at medlemmet altså maksimalt mister udbetalingen af et skattepligtigt beløb på 2.690 kr., og der bliver i forbindelse med uagtsom modtagelse af dagpenge aldrig tale om politianmeldelse og derfor heller ikke om straf efter straffeloven.

Det andet aspekt er spørgsmålet om at miste forsørgelsesindtægten under sagsbehandlingstiden i forbindelse med uforskyldt indberetning for svig til direktoratet. Det er rigtigt, at a-kassen midlertidigt skal standse udbetalingerne, hvis den finder, at medlemmet har begået svig. Det står direkte i loven. Hvis det ikke skete, ville kassen jo fortsætte med at udbetale ydelser, som den mener sker med urette, og som derfor senere skal tilbagebetales.

Hvis direktoratet eller ankenævnet ikke er enig i, at der er begået svig, og indberetningen altså er uforskyldt, bliver det tilbageholdte beløb naturligvis efterbetalt. Men jeg går ud fra, at Folketinget er enig i, at man som udgangspunkt ikke kan tolerere, at der fortsat sker udbetaling af beløb, som a-kassen vurderer, at medlemmet ikke har ret til, fordi der er begået svig.

Forslagsstillerne ønsker endelig, at evalueringen skal se på spørgsmålet om arbejdsgivernes tilbagemeldingspligt til AF i de tilfælde, hvor de får anvist 5-10 personer til et enkelt job. Jeg har umiddelbart svært ved at se, hvad spørgsmålet har med sanktionssystemet at gøre. Det er rigtigt, at systemet forudsætter, at en arbejdsgiver, der får formidlet arbejdskraft fra AF, melder tilbage til AF, hvem der er ansat, men det forhold, at der er formidlet flere, end der skal ansættes, er jo ikke ensbetydende med, at de personer, der ikke ansættes, ikke står til rådighed.

Kun hvis et formidlet medlems adfærd giver anledning til, at der kan rejses tvivl om vedkommendes rådighed, f.eks. fordi den ledige ikke møder op, afslår jobbet eller udviser en adfærd, der kan sidestilles med et afslag, vil der være grundlag for, at arbejdsgiverens tilbagemelding giver AF anledning til at foretage en indberetning til a-kassen, og alene a-kassen kan foretage rådighedsvurderingen. Rådighedstilsynets undersøgelse viser dels, at arbejdsgiverne ofte ikke giver de forudsatte tilbagemeldinger, og dels, at a-kasserne i disse situationer er for tilbageholdende med at statuere manglende rådighed, så jeg har lidt svært ved at se, at vi her har at gøre med et retssikkerhedsproblem.

Så vil jeg gerne afslutte med nogle lidt mere generelle bemærkninger om sanktionssystemet. Det fremgik bl.a. af min redegørelse, at dagpengesystemet er baseret på, at medlemmerne leverer alle oplysninger, der skal bruges, for at dagpenge kan udbetales med rette. Det er f.eks. den ledige selv, der på dagpengekortet oplyser, om der har været arbejdstimer eller sygeperioder, som skal medføre fradrag i dagpengene, og det er efterlønsmodtageren selv, der årligt skal meddele, om 200-timers-reglen er overholdt.

Dagpengesystemet bygger altså grundlæggende på tillid til, at medlemmernes oplysninger er rigtige og fyldestgørende. De medlemmer af Folketinget – og det gælder i hvert fald forslagsstillerne – der har set et dagpengekort, må være enige med mig i, at det umiddelbart ikke er særlig vanskeligt at skaffe sig ydelser, som man ikke har ret til at få udbetalt. Selv om der i et vist omfang kræves dokumentation som f.eks. lønsedler i forbindelse med beregning af dagpengesats og opfyldelse af arbejdskrav, er der jo alligevel altid en mulighed for manipulation med oplysningerne. Det er baggrunden for, at man lige fra arbejdsløshedsforsikringens etablering har fundet det nødvendigt at kunne reagere med sanktioner over for de medlemmer, som ikke lever op til dette tillidskrav, men lad mig understrege, at det altså stadig væk er langt hovedparten, der lever op til tillidskravet.

Det er efter min opfattelse fortsat nødvendigt, at systemet kan reagere hurtigt og smidigt i disse tilfælde. Hvis man helt fjerner sanktionerne i arbejdsløshedsforsikringsloven, så snyd og anden afgivelse af urigtige oplysninger ikke kan få konsekvenser for retten til fremtidige ydelser, ændrer man dagpengesystemet til en rent social ordning, hvilket vel aldrig har været meningen, og det forstår jeg heller ikke er forslagsstillerens mening. Der er nok en nærliggende risiko for, at en ændring som beskrevet vil kunne medføre et forøget misbrug.

Så vil jeg gerne korrigere hr. Ole Sohns oplysninger. Ankenævnets omgørelsesprocent er kun ca. 18 og vel at mærke kun af de sager, der klages helt til tops. Jeg tror ikke, at folk undlader at klage, hvis de ikke har fået medhold i deres klage til direktoratet. Jeg skal i øvrigt bemærke, at stort set alle administrative regler udsendes af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, så jeg er af gode grunde ikke enig i, at direktoratet ikke forstår deres egne regler, men der er ofte tale om skøn. Ankenæv-